

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику) розглянула проект Закону України «Про українську жестову мову» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до проекту Закону, надіслані Міністерством культури України листом від 17.05.2019 № 1441/32/14-19.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону про регуляторну політику, та керуючись частиною четвертою статті 21 цього Закону, Державна регуляторна служба України

встановила:

проект Закону розроблено, як зазначено в аналізі регуляторного впливу доданого до нього (далі – АРВ), з метою визначення правових засад функціонування української жестової мови в Україні, створення необхідних умов, які дають жестомовним особам можливість на рівні з іншими реалізовувати всі права людини й основоположні свободи у політичній, економічній, соціальній, культурній чи будь-якій іншій сфері.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на таке.

1. Щодо змістовного наповнення проекту Закону.

З метою реалізації норм законодавства, конкретизації потребують норми статті 12 проекту Закону щодо методів та способів забезпечення державою доступності для жестомовних осіб до оперативно-диспетчерських служб екстреної допомоги населенню шляхом розумного пристосування та/або універсального дизайну.

Також доопрацювання потребує проект Закону в частині визначення санкції відповідальності за порушення норм Закону. Так, статтею 16 проекту Закону передбачено декілька видів відповідальності, у тому числі кримінальна. Однак у Прикінцевих та перехідних положеннях проекту Закону не передбачено внесення змін до Кримінального кодексу України.

Довідково повідомляємо, що єдиною підставою юридичної відповідальності є вчинення особою правопорушення (диспозиція) за умови наявності правової

30 0219011337 01001

РІШЕННЯ № 278 від 24.06.2019

Фурман Наталія Василівна

норми, що встановлює міру відповідальності (санкція) за нього. У проекті Закону визначається диспозиція норми, однак санкції за вчинення правопорушень не передбачені. Разом з тим, дані норми не врегульовані й чинним законодавством.

Якщо в законі необхідно визначити міру відповідальності, а у разі коли норми кодифіковані та розміщені в кодексах, то слід застосовувати відсилочну норму. При визначенні норм, непередбачених чинним законодавством, вимагається, щоб у прикінцевих положеннях законопроекту було визначено перелік законодавчих актів, до яких вносяться зміни або які втрачають чинність.

II. Щодо аналізу регуляторного впливу

Наданий розробником АРВ до проекту Закону не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151), (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема *навести дані у цифровому чи кількісному вимірі*, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;

визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Разом з цим, у розділі I АРВ проблему визначено на досить формальному рівні та не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробником наведена не достатня кількість альтернативних способів досягнення цілей, чим порушено пункт 5 Методики, згідно з яким при визначенні та оцінці прийнятних альтернативних способів досягнення цілей державного регулювання наводяться не менше ніж два можливих способи.

Крім того, у таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» розробником зазначено виключно суб'єктів господарювання, які здійснюють телевізійне мовлення.

За позицією ДРС, надані показники не відповідають змісту проекту Закону та не враховують усіх суб'єктів господарювання, які підпадають під дію даного регулювання.

Окрім зазначеного, розробником не враховано усіх витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту Закону, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту Закону та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником також не обраховані витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховані вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведені додаткові показники результативності регуляторного акта, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта. Відповідно до вимог Методики, необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеженню результативності).

Недотримання розробником вимог Закону про регуляторну політику та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження результативності акта, як це передбачено статтею 10 Закону про регуляторну політику.

Отже, проект Закону розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а саме:

доцільності - обґрунтування необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

Підсумовуючи викладене, керуючись статтею 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про українську жестову мову».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

